Mk 1, 40 - 45

Vložil/a mladez, Po, 02/07/2012 - 14:08
Otištěno z časopisu Bratrstvo 8/2010

Mk 1,40-45
Příběhem o uzdravení malomocného se dostáváme k novým motivům našeho tématu.
Jednak je zde nemoc malomocenství. Malomocenství nejen že člověka postupně a třeba pomalu udolávalo k smrti a fyzicky ho znetvářelo, ale především ho vylučovalo ze společnosti i ze společného kultu. Malomocný žil v izolaci. Zdraví lidé se mu vyhýbali.
Dále nemocný v tomto příběhu přichází za ježíšem sám. To je velmi nápadná změna. Dosud se nemocní buď náhodou vyskytli v přítomnosti ježíše nebo je k ježíši přinášeli. Malomocný přichází sám, poklekne a řekne: "Chceš-li, můžeš mě očistit." Není to otázka, žádost či prosba, je to oznamovací věta. "Ty mě můžeš očistit, pokud chceš." V tomto příběhu nejde o nemocného, který se brání uzdravení, ani o nemocného, který o možnosti uzdravení neví. Jde o člověka, který se chce své nemoci zbavit a věří, že ježíš mu může pomoci, bude-li chtít.
Také ježíš oproti předchozím situacím neagoje jinak. Není zde tím, kdo přichází a uzdravuje, ježíš pouze vychází vstříc rozhodnutí, důvěře a odvaze malomocného.
V našich úvahách nejde o to, dopátrat se, který příběh o uzdravení nejlépe vyjadřuje ježíšovu moc. Nejde také jen o popisy různých vícemeně náhodných situací. Máme co do činění s modelové vystavěnými příběhy, které chtějí své posluchače upozornit na jednotlivé momenty, ze kterých se skládá celý složitý proces uzdravení a odpuštění.
Malomocenství je totiž velmi názorná metafora hříchu. Co je hřích? Hřích je odvrácení se od Boha, popření snahy vést dobrý život. Hřích je odmítnutí změny v myšlení a jednání. Hřích je snaha prosazovat sama sebe na úkor jiných. Mnoha dalšími způsoby můžeme popsat stav hříchu. Každopádně takový stav člověka nějak rozkládá, deformuje, znetvořuje, podobně jako malomocenství. Izoluje ho od druhých lidí a brání mu v upřímných vztazích. Člověk, který je „nemocen hříchem", je nepřítažlivý. V nejlepším případě buď lítost. Onemocnění hříchem je také většinou nakažlivé. Napadá zdravé tkáně a mění je v hnilobu. Zdravý člověk se většinou vyhýbá tomu, kdo se nechává hříchem strávit, je nutné bránit se, aby člověk nepodlehl nákaze.
Ono vpodstatě velmi stručné vyznání víry "chceš-li, můžeš mě očistit", vyjadřuje klíčový pohyb, jež vede k odpuštění. Nikdo malomocného k ježíši nepřivedl, nikdo mu o něm nepověděl, malomocný musel přijít sám. A to je pro člověka nemocného hříchem většinou to nejtěžší. Ale nic jiného nezbývá. Chce-li být člověk nemocný hříchem stejně jako malomocný uzdraven, nezbývá mu než si připustit vážnost své nemoci. Nezbývá než nahlédnout, že ho stav hříchu ničí, rozkládá a izoluje od ostatních. Že mu brání v upřímných a rovnocenných vztazích jak s lidmi tak s Bohem. Stojí před ním tedy těžký úkol: připustit si, že potřebuje pomoc, pokleknout před Bohem a neztratit víru, že Bůh nás může z našich nemocí uzdravit.
"Chci, buď čist." , odpovídá ježíš nemocnému na jeho vyznání. Ježíš soucítí s člověkem, který se cítí bídně, pokud si svoji bídu přizná. A to je mnohem víc než kdyby jen velkoryse odpouštěl. Ježíšův soucit je to, co nemocného pozvedá. To je ona natažená ruka, která překonává izolaci, do které se člověk nemocný hříchem dostává. Ježíšovo soucítění s člověkem umožňuje přijmout odpuštění.

Biblický odkaz: Marek 1,40–45
Autor: Ondrová, Magdalena
Rok vzniku: 2010

- Společnost
- Zázraky
- Pobožnost
- Úvaha pro biblický program
- Dorost
- Konfirmace
- Mládež
- 15 minut
- 30 minut
- 60 minut
- Na počtu nezáleží

Odkaz na zdroj: https://katecheze.evangnet.cz/programy/mk-1-40-45